

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิจัย จะเสนอเป็นลำดับขั้นที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายของข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณค่าความถี่เป็นร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของสมาชิก องค์ประกอบด้านโรงเรียนและสภาพการดำเนินงานของชุมนุม ดังนี้
 1. ภูมิหลังของสมาชิก ช.ก.ท. ประกอบด้วย
 - 1.1 ภูมิหลังของตัวสมาชิก ช.ก.ท.
 - 1.2 ภูมิหลังของผู้ปกครองของสมาชิก
 2. องค์ประกอบด้านโรงเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 โรงเรียนและสภาพแวดล้อมด้านเกษตรกรรม
 - 2.2 หัวหน้าสถานศึกษา
 - 2.3 ภูมิหลังของครูเกษตร
 3. สภาพการดำเนินงานของ ช.ก.ท.
- ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง 4 แบบ คือ แบบเสรีนิยม แบบประชานิยม แบบอัตนิยม-ก้าวร้าว และแบบอัตนิยม-ขอมตามของเกษตรกรรวมระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วย
- ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์หาคอสมอสในการศึกษาคูมของตัวแปรเกี่ยวกับภูมิหลังของสมาชิก องค์ประกอบด้านโรงเรียนและสภาพการดำเนินงานของชุมนุมที่สัมพันธ์ กับลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิก ช.ก.ท. ทั้ง 4 แบบ
- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายของข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก ช.ก.ท.
 - 1.1 ภูมิหลังของสมาชิก ช.ก.ท. ประกอบด้วยภูมิหลังของตัวสมาชิก ช.ก.ท. และภูมิหลังของผู้ปกครองของสมาชิก เป็นดังนี้

1.1.1 ในด้านการกระจายของสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า เป็น
 เกษตรกรระดับเขต ร้อยละ 21.5 นอกนั้นเป็นเกษตรกรระดับหน่วย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.0)
 เป็นสมาชิกชาย ร้อยละ 42.4 เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 32.0 เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 นอกนั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 จากระบบ 4 คะแนน

เมื่อสำรวจโครงการ เกษตรที่สมาชิกทำพบว่า ร้อยละ 53.7 ของสมาชิก ช.ก.ท.
 ทำโครงการ เกษตรที่บ้านโดยที่ร้อยละ 13.6 ทำโครงการของตนเอง ร้อยละ 40.1 ช่วยผู้ปกครองและ
 ร้อยละ 32.2 ทำโครงการ เกษตรที่โรงเรียน โครงการ เกษตรที่สมาชิก ช.ก.ท.ทำนั้นส่วนใหญ่ (ร้อยละ
 44.4) เป็นโครงการด้านกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านสัตวบาล (ร้อยละ 25.6)

เมื่อพิจารณาทำนกิจกรรม ช.ก.ท. ของสมาชิกพบว่า มีสมาชิก ช.ก.ท. ร้อยละ
 39.6 ที่มีโอกาสได้แสดงผลงานในการจัดกิจกรรม ช.ก.ท. ระดับโรงเรียน สมาชิก ช.ก.ท. ร้อยละ
 32.3 มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมงาน ช.ก.ท. ระดับท้องถิ่นและมีสมาชิก ช.ก.ท. ร้อยละ 20.2
 ที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมงาน ช.ก.ท. ระดับเขต

1.1.2 ภูมิหลังของผู้ปกครองของสมาชิกมีรายละเอียดที่สำคัญคือ ร้อยละ
 91.5 ของผู้ปกครอง ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิคมารคาของสมาชิก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.0)
 เป็นเกษตรกร ร้อยละ 14.5 ประกอบอาชีพรับราชการ หรือทำงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 12.5 ทำงาน
 รับจ้างหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 11.0 ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจเอกชน โดยเฉลี่ยแล้ว
 ผู้ปกครองมีรายได้รวมของครอบครัว 36,800 บาทต่อปี

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.3) มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตนอกเมือง มีผู้
 ปกครองร้อยละ 25.1 ที่ไม่มีที่ดินถือครองเป็นของตนเอง ร้อยละ 14.4 มีที่ดินถือครองตั้งแต่ 1 ถึง
 15 ไร่ ร้อยละ 12.4 มีที่ดินถือครอง 16 ไร่ ถึง 25 ไร่ ร้อยละ 24.4 มีที่ดินถือครอง 26 ถึง
 44 ไร่ ร้อยละ 7.0 มีที่ดินถือครอง 50 ไร่ และร้อยละ 16.7 มีที่ดินถือครองตั้งแต่ 51 ไร่ขึ้นไป

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเรียนมหาวิทยาลัยอาชีวะของนักเรียน
 ที่เป็นสมาชิก ช.ก.ท. สรุปได้ว่า ผู้ปกครองร้อยละ 51.6 มีความคิดเห็นว่าการเลือก

เรียนวิชาชีพเกษตรกรรมของสมาชิกมีความเหมาะสมปานกลาง ผู้ปกครองร้อยละ 48.2 มีความเห็นว่าโรงเรียนเปิดสอนวิชาชีพเกษตรกรรมเมื่อเทียบกับอาชีพในท้องถิ่นมีความเหมาะสมมาก ผู้ปกครองร้อยละ 18.7 เท่านั้น ที่มีความต้องการอย่างมากที่จะให้บุตรหลานประกอบอาชีพเหมือนผู้ปกครอง และผู้ปกครองร้อยละ 60.0 มีความเห็นว่าอาชีพที่เหมาะสมสำหรับบุตรหลานของตนคือ รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ และมีผู้ปกครองเพียงร้อยละ 4.6 เท่านั้น ที่มีความเห็นว่า อาชีพที่เหมาะสมของบุตรหลานนั้นให้บุตรหลานเป็นผู้ตัดสินใจเอง

สรุปความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ได้รับจากแบบสอบถาม จำนวน 175 ชุด เป็นดังนี้ มีผู้ปกครอง ร้อยละ 17.8 ที่เสนอแนะว่าการเรียนเกษตรกรรมมีประโยชน์สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ไม่ว่าจะทำงานเป็นลูกจ้าง หน่วยงานของตนเอง หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีผู้ปกครองร้อยละ 8.6 เห็นควรทำให้โรงเรียนสอนเกษตรกรรมที่เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ นอกจากนี้ยังเห็นว่าโรงเรียนควรมีนโยบายในการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นตัวอย่างของชุมชนเพราะจะทำให้ผู้ปกครองได้รับความรู้จากการถ่ายทอดจากบุตรหลาน และจากโรงเรียนด้วย ผู้ปกครองไม่ต้องการเสียค่าใช้จ่ายสูงในการส่งลูกเรียนระดับอาชีวศึกษา จึงยินดีที่จะให้เรียนต่อในสายอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ปกครองได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การจัดสอนวิชาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น เพราะเป็นอาชีพพื้นฐานของครอบครัวสมควรจัดให้มามาก ๆ ผู้ปกครองหลายท่านต้องการให้บุตรหลานเรียนเกษตร เพราะเป็นการฝึกให้เด็กมีความอดทน มีระเบียบวินัยมากขึ้น ได้ฝึกความชำนาญเพราะมีผู้ปกครอง บางส่วนไม่มีทุนทรัพย์ที่จะให้บุตรหลานเรียนสูง ๆ คือ ต้องการให้บุตรหลานสำเร็จออกไปแล้วช่วยทางบ้านด้วย นอกจากนี้มีผู้ปกครองบางท่านแนะนำว่านักเรียนที่เรียนเกษตรกรรมควรคำนึงถึงเรื่องการมีที่ดินเป็นของตนเองด้วย มีผู้ปกครองบางส่วนเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยกับการเรียนของบุตรหลานทั้งนี้เพราะหลักสูตรไม่เอื้ออำนวยในเรื่องการเรียนต่อชั้นสูง แต่อย่างไรก็ดีทั้งผู้ปกครองที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับการที่บุตรหลานเรียนเกษตรต่างก็มีความเห็นตรงกันว่าควรปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาให้เรียนมาก ๆ เรียนโดยการปฏิบัติจริงให้มีวัสดุ อุปกรณ์ครบครัน และควรพาไปทัศนศึกษานอกสถานที่บ่อยครั้งมากขึ้นด้วย

- 1.2 องค์ประกอบด้านโรงเรียน มีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้
 - 1.2.1 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นโรงเรียนขนาดพิเศษ 6 โรง

ขนาดใหญ่ 5 โรง ขนาดกลาง 4 โรง และขนาดเล็ก 2 โรง รวมทั้งสิ้น 17 โรง โดยส่วนใหญ่ แวดล้อมคานเกษตรกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างดี

1.2.2 ทั้งผู้บริหารและครูเกษตรต่างก็มีความเห็นว่า โดยส่วนรวมหัวหน้าสถานศึกษามีความเป็นผู้นำคานวิชาการอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

1.2.3 ภูมิหลังที่สำคัญบางประการของครูเกษตรคือ ครูเกษตรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.5) เป็นครูชาย โดยเฉลี่ยแล้วอายุ 28 ปี ร้อยละ 56.3 สมรสแล้วมีครูเกษตร ร้อยละ 56.5 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ครูเกษตรร้อยละ 2.8 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท นอกนั้นสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 52.9 ของครูเกษตรเรียนวิชาเอกเกษตรศาสตร์ทั่วไป รองลงมาคือ สาขาพืชกรรมและสัตวบาล คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 12.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์ในการทำงานของครูเกษตร พบว่าครูเกษตร ร้อยละ 40.0 ทำการสอน 2 ถึง 5 ปี รองลงมาคือร้อยละ 34.3 ทำการสอน 6 ถึง 10 ปี และมีครูเกษตรที่ทำการสอนเพียง 1 ปี ถึงร้อยละ 15.7 มีครูเกษตรร้อยละ 21.5 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ช.ก.ท.มาแล้ว 3 ปี มีครูเกษตรที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ช.ก.ท.มาแล้ว 5 ปี และ 2 ปี เท่ากันคือ ร้อยละ 20 และครูเกษตรที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ช.ก.ท. 1 ปี มีถึงร้อยละ 1.6

จากการสำรวจเกี่ยวกับประสบการณ์คานวิชาชีพของครูเกษตรพบว่า ครูเกษตร ร้อยละ 47.0 ที่ผ่านการอบรมคานเกษตรกรรมร้อยละ 90.1 ของครูเกษตรมีประสบการณ์ตรง คานเกษตรกรรมจากการทำกิจกรรมของตนเอง หรือปฏิบัติงานจากหน่วยราชการต่าง ๆ และเป็น ประสบการณ์คานพืชกรรมร้อยละ 48.4 รองลงมาคือ สัตวบาล และทั้งพืชกรรมและสัตวบาลเท่ากัน คือ ร้อยละ 20.3 ทั้งผู้บริหารและครูเกษตรต่างก็มีความเห็นว่า โดยส่วนใหญ่แล้วครูเกษตร มี พฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างดี

1.3 สภาพการคานงานของ ช.ก.ท. มีรายละเอียดที่สำคัญคือ ช.ก.ท.มีสมาชิก ตั้งแต่ 49 ถึง 430 คน โดยเฉลี่ยแล้วมีสมาชิก 200 คน มีอาจารย์ที่ปรึกษา ช.ก.ท.น้อยที่สุด 3 คน มากที่สุด 18 คน ส่วนใหญ่มีอาจารย์ที่ปรึกษา ช.ก.ท. 6 คน และโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ ที่ปรึกษา ช.ก.ท. 1 คน รับผิดชอบสมาชิก ช.ก.ท. 12 ถึง 45 คน ทั้งผู้บริหารและครูเกษตร ต่างก็มีความคิดเห็นต่อสภาพการคานงานของ ช.ก.ท.ว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง 4 แบบ ของ
เกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วย

2.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม
ของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วยที่มีต่อแบบประเมินลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม
รายงานในตารางที่ 3 พบว่า โดยเฉลี่ยเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วยมีคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะความ
เป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วย และสถิติทดสอบ
ที

สมาชิก	n	\bar{X}	S.D.	t
เกษตรกรระดับเขต	104	5.808	2.808	7.265 *
เกษตรกรระดับหน่วย	380	6.740	3.204	

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำเสรีนิยมของ
เกษตรกรระดับหน่วยสูงกว่าของเกษตรกรระดับเขตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
เกษตรกรระดับหน่วยมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมสูงกว่าเกษตรกรระดับเขตอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบ
 ประธานนิยมของ เกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วยที่มีต่อแบบประเมินลักษณะความเป็น
 ผู้นำแบบประธานนิยมรายงานในตารางที่ 4 พบว่า โดยเฉลี่ยเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกร
 ระดับหน่วยมีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบประธานนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05

ตารางที่ 4 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนลักษณะ
 ความเป็นผู้นำแบบประธานนิยมของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วย และ
 สถิติทดสอบที

สมาชิก	n	\bar{X}	S.D.	t
เกษตรกรระดับเขต	104	24.106	4.642	14.958*
เกษตรกรระดับหน่วย	380	22.058	4.823	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบประธานนิยม
 ของเกษตรกรระดับเขตสูงกว่าของเกษตรกรระดับหน่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดง
 ว่าเกษตรกรระดับเขตมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประธานนิยมสูงกว่าเกษตรกรระดับหน่วยอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว ของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วยที่มีต่อแบบประเมินลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว รายงานในตารางที่ 5 พบว่า โดยเฉลี่ยเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วยมีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว ของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วย และสถิติทดสอบที

สมาชิก	n	\bar{X}	S.D.	t
เกษตรกรระดับเขต	104	6.808	2.763	4.306
เกษตรกรระดับหน่วย	380	7.521	3.183	

*p < .05

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าวของเกษตรกรระดับหน่วยสูงกว่าของเกษตรกรระดับเขตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเกษตรกรระดับหน่วยมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าวสูงกว่าเกษตรกรระดับเขตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบ
 อัจฉริยะ-ยอมตามของ เกษตรกรระดับ เขตกับ เกษตรกรระดับหน่วยที่มีต่อแบบประเมินลักษณะ
 ความเป็นผู้นำแบบอัจฉริยะ-ยอมตาม รายงานในตารางที่ 6 พบว่าโดยเฉลี่ย เกษตรกรระดับ
 เขตกับ เกษตรกรระดับหน่วยมีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัจฉริยะ-ยอมตาม ไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะ
 ความเป็นผู้นำแบบอัจฉริยะ-ยอมตาม ของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับ
 หน่วยและสถิติทดสอบที

สมาชิก	n	\bar{X}	S.D.	t
เกษตรกรระดับเขต	104	11.279	3.197	0.767
เกษตรกรระดับหน่วย	380	11.579	3.310	

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัจฉริยะ-
 ยอมตาม ของเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 แสดงว่าเกษตรกรระดับเขตกับเกษตรกรระดับหน่วยมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ
 อัจฉริยะ-ยอมตาม เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ในการวิเคราะห์ตอนที่ 3 มีสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

ตัวแปรภูมิหลังของสมาชิก

A_1	หมายถึง	สมาชิก ช.ก.ท. เป็นคณะกรรมการงาน ช.ก.ท. ระดับเขต
A_2	หมายถึง	สมาชิก ช.ก.ท. มีผลงานแข่งขันทักษะในงาน ช.ก.ท. ระดับเขต
A_3	หมายถึง	สมาชิก ช.ก.ท. เป็นคณะกรรมการ ช.ก.ท. ของโรงเรียน
GPA	หมายถึง	ระดับผลการเรียนเฉลี่ยของสมาชิก
PJ1	หมายถึง	สมาชิก ช.ก.ท. ทำโครงการเกษตรค่าน้ำตาล
PJ4	หมายถึง	สมาชิก ช.ก.ท. ทำโครงการเกษตรทั้งที่บ้านและโรงเรียน
PL	หมายถึง	ผู้ปกครองของสมาชิก ช.ก.ท. ประกอบอาชีพรับจ้าง
LD	หมายถึง	การมีที่ดินถือครองของผู้ปกครองของสมาชิก

ตัวแปรองค์ประกอบค่าน้ำโรงเรียน

AGG	หมายถึง	สภาพแวดล้อมค่าน้ำเกษตรกรรมของโรงเรียน
TDG	หมายถึง	วุฒิการศึกษาของครูเกษตร
TT	หมายถึง	การอบรมของครูเกษตร
TY	หมายถึง	จำนวนปีที่ทำการสอนของครูเกษตร
TBH	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการสอนของครูเกษตร

ตัวแปรสภาพการดำเนินงานของ ช.ก.ท.

SZF	หมายถึง	ขนาดของ ช.ก.ท.
FFT	หมายถึง	สภาพการดำเนินงานของ ช.ก.ท.

สัญลักษณ์ของค่าสถิติ

r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2_{Change}	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว

- a หมายถึง ค่าคงที่ของสมการพหุคูณ
- SE. หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
- b หมายถึง สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- β หมายถึง สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในการศึกษากลุ่มของตัวแปรเกี่ยวกับภูมิหลังของสมาชิกองค์ประกอบบ้านโรงเรียน และสภาพการดำเนินงานของ ช.ก.ท. ที่สัมพันธ์กับลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิก ช.ก.ท. ทั้ง 4 แบบ เป็นดังนี้

1. ผลการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม

จากสถิติที่รายงาน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงในตารางที่ 7 ปรากฏว่าในการอธิบายลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของสมาชิก ช.ก.ท. มีตัวแปรทำนายที่สำคัญอยู่ 3 ตัว คือ ตัวแปรสมาชิก ช.ก.ท. เป็นคณะกรรมการงาน ช.ก.ท. ระดับเขต (A_1) ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมได้ร้อยละ 3.0 ตัวแปรตัวที่สองคือตัวแปรการอบรมของครูเกษกร (TT) ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมขึ้นไปอีกร้อยละ 1.6 และตัวแปรตัวที่สามคือ สมาชิก ช.ก.ท. เป็นคณะกรรมการ ช.ก.ท. ของโรงเรียน (A_2) ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.3 ตัวแปรทั้ง 3 ตัว รวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของสมาชิก ช.ก.ท. ได้ร้อยละ 5.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การถดถอยและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิง
พหุของตัวแปรในการทำนายคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของสมาชิก
ช.ภ.พ. (n = 351)

Variable	r	R	R ²	R ² Change F	Overall F	b	β
A ₁ <small>อำนาจ</small>	-.173	.143	.030	.030 2%	10.775*	-2.191	-.158
TT <small>ความดีใจ</small>	.127	.215	.046	.016 1.1%	5.898*	.827	.134
A ₃ <small>ความดี</small>	-.129	.244	.059	.013 1.3%	4.917*	-.714	-.117
		a = 7.244			SE _{est} = 2.63		

*p < .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย

จากค่าสถิติที่รายงาน ผลการวิเคราะห์หาคอสมงพหุคูณแสดงในตารางที่ 8 ปรากฏว่าในการอธิบายลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของสมาชิก ช.ก.ท. มีตัวแปรทำนายที่สำคัญอยู่ 6 ตัว คือ ตัวแปรระดับผลการเรียนเฉลี่ยของสมาชิก (GPA) ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยได้ร้อยละ 5.8 ตัวแปรตัวที่สองคือ การมีทัศนคติครองของผู้ปกครองสมาชิก (LD) ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของสมาชิกขึ้นไปอีกร้อยละ 1.7 ตัวแปรสมาชิก ช.ก.ท.มีผลงานแข่งขันทักษะในงาน ช.ก.ท.ระดับเขต (A_2) ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.3 ตัวแปรสมาชิก ช.ก.ท.เป็นคณะกรรมการ ช.ก.ท.ระดับเขต (A_1) เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.5 ตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครูเกษตร (TBH) เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.5 และตัวแปรผู้ปกครองของสมาชิกประกอบอาชีพรับจ้าง (PL) เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.0 ตัวแปรทั้ง 6 ตัวรวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของสมาชิก ช.ก.ท.ได้ร้อยละ 12.8

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การถดถอย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุของตัวแปรในการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำและประชาธิปไตยของสมาชิก ช.ก.ท.

(n = 351)

Variable	r	R	R ²	R ² _{Change}	F	Overall F	b	β
GPA	.240	.240	.058	.058	21.340*	21.340*	1.448	.240
LD	.138	.273	.075	.017	6.404*	14.037*	.022	.130
A_2	.180	.296	.088	.013	4.889*	11.092*	1.829	.118
A_1	.126	.320	.103	.015	5.850*	9.898*	2.850	.126
TBH	.109	.342	.118	.015	5.749*	9.177*	3.732	.122
PL	.103	.357	.128	.010	3.879*	8.358*	1.438	.103

a = 28.623 SE. est = 4.599

*p < .05

3. ผลการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำแบบอักษนิยม-ก้าวร้าว

จากค่าสถิติที่รายงาน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงในตารางที่ 9 ปรากฏว่าในการอธิบายลักษณะความเป็นผู้นำแบบอักษนิยม-ก้าวร้าวของสมาชิก ช.ก.ท. มีตัวแปรทำนายที่สำคัญอยู่ 6 ตัว คือ ตัวแปรระดับผลการเรียนเฉลี่ยของสมาชิก (GPA) ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบอักษนิยม-ก้าวร้าว ของสมาชิก ช.ก.ท. ได้ร้อยละ 2.2 ตัวแปรจำนวนปีที่ทำการสอนของครูเกษตร (TY) ซึ่งเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.8 ตัวแปรขนาดของ ช.ก.ท. (SZF) เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.4 ตัวแปรวุฒิการศึกษาของครูเกษตร (TDG) สามารถเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.3 ตัวแปรสมาชิก ช.ก.ท. ทำโครงการเกษตรค้ำสัตว์বাদ (PJ1) สามารถเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.1 และตัวแปรสภาพแวดล้อมด้านเกษตรกรรมของโรงเรียน (AGC) สามารถเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.1 ตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้ รวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบอักษนิยม-ก้าวร้าวของสมาชิก ช.ก.ท. ได้ร้อยละ 8.9

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การถดถอย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุของตัวแปรในการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำแบบอักษนิยม-ก้าวร้าวของสมาชิก ช.ก.ท.
(n = 351)

Variable	r	R	R ²	R ² _{Change}	F	Overall F	b	β
GPA	-.149	.149	.022	.022	7.861*	7.881*	-.620	-.149
TY	.106	.199	.040	.018	6.327*	7.164*	.100	.199
SZF	-.061	.232	.054	.014	6.165*	6.555*	-.001	-.232
TDG	-.091	.259	.067	.013	5.893*	6.495*	-.730	-.258
PJ1	-.066	.279	.078	.011	4.213*	5.844*	-.820	-.279
AGC	-.031	.299	.089	.011	4.251*	5.625*	-.673	-.299
a =			8.226	SE _{est} =		.992		

*p < .05

4. ผลการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม

จากสถิติที่รายงาน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงในตารางที่ 10 ปรากฏว่าในการอธิบายลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม ของสมาชิก ช.ก.ท. มีตัวแปรทำนายที่สำคัญอยู่ 3 ตัว คือ ตัวแปรสภาพการดำเนินงานของ ช.ก.ท. (FFT) ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม ของสมาชิก ช.ก.ท. ได้ร้อยละ 2.3 ตัวแปรสมาชิก ช.ก.ท. ทำโครงการเกษตรทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน (PJ4) สามารถเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.2 ตัวแปรสภาพแวดล้อมด้านเกษตรกรรมของโรงเรียน (AGC) สามารถเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนขึ้นไปอีกร้อยละ 1.6 ตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้รวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม ของสมาชิก ช.ก.ท. ได้ร้อยละ 5.1

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์การถดถอย และสัมประสิทธิ์เชิงพหุของตัวแปรในการทำนายลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม ของสมาชิก ช.ก.ท.
(n = 351)

Variable	r	R	R ²	R ² Change	F	Overall F	b	β
FFT	.100	.152	.023	.023	4.064 *	4.135 *	4.041	.143
PJ4	-.093	.187	.035	.012	4.195 *	4.180 *	-4.494	-.186
AGC	-.044	.226	.051	.016	4.934 *	4.663 *	-1.068	-.225
a = 2.967					SE. est = 2.798			

*p < .05